

[Handelsministeren.]

skrevet i energiplanen, med væsentlig større procenter end her angivet. Så er vi ikke så realistiske, som jeg ville foretrække at vi var.

Jeg har glædet mig over, at overordentlig mange vedrørende besparelser har sagt, at vi må kunne spare mere. Det håber jeg da at vi kan. Jeg er meget enig med dem, der siger, at vi skal gøre os alle anstrengelser for at spare mere. Jeg er også enig med de radikale, når de siger, at vi gerne skulle kunne spare mere ad informationsvejen og ad, all right, inspirationsvejen eller bistandsvejen fra samfundets side og meget nødig ad restriktionsvejen, undtagen hvor det er helt nødvendigt og helt oplagt, at der er et helt urimeligt forbrug.

Jeg er derfor også enig med de radikale, med socialistisk folkeparti og med min egen ordfører, når det drejer sig om mulighederne for besparelser, hvor det lader sig gøre, og hvor vi er villige til at ofre det, det koster, og jeg er ikke enig med fremskridtspartiet, når det betvivler disse muligheder.

Det, fremskridtspartiet ligesom glemmer, er, at der er en indbygget samstemmighed hos den enkelte forbruger og hos samfundet, fordi den enkelte besparelsesaktivitet ikke bare sparer samfundet for betydelige valutaudgifter, men normalt giver den enkelte forbruger en dækning for dennes investeringsomkostning på 2, 3, 4 år og derefter en løbende nettofortjeneste.

Også omkring varmeplanen har der været en bred tilslutning. Man er fra fremskridtspartiets side bange for, at den vil give for stor sårbarhed. Nej, tværtimod. Så skulle vi også sige, at vores centrale vandforsyning, vores centrale elforsyning havde givet for stor sårbarhed. Min vurdering er, at det er modsat. Vi har fået overordentlig store grader af forsyningssikkerhed på disse områder, og det samme kan vi få med en fornuftigt tilrettelagt varmeplan.

Jeg forstår godt hr. Lennart Larsons ønske om at fremskynde varmeplanens udredning. Det skal vi gerne prøve på. Men jeg tror ikke, at man skal springe ind i den naturgasudredning om lokaltransmissionen af lokalgas, der nu er sat i gang, og hvortil der er bevilget midler og skabt de foreløbige planer. Jeg tror, vi skal holde de to ting hver for sig, også fordi naturgassen ligesom

har brug for at være lidt mere gennemanalyseret, før den går ind på lige fod med fjernvarmen i drøftelsen af en varmeplan.

Denne debat har i meget betydelig grad været præget af en debat om økonomi, hvad jeg er ganske enig i. Vi taler om at ville bruge — ikke vi som stat, men vi som samfund, elværker, privatforbrugere, alle medregnet — omkring 42 mia kr. Det er overordentlig mange penge. Det er i den første periode frem til 1985 de 25 mia kr., et beløb på omkring 5 pct. af vores normale investeringsaktivitet.

Jeg vil gerne bekræfte, hvad jeg også har gjort i min redegørelse, at der både er behov for en prioritering af dette arbejde og behov for en indplacering af disse investeringer i vor øvrige samfundsplanlægning. Vi har ment det nødvendigt at pege på, at disse midler skal bruges. Jeg vil også gerne pege på, at det er midler, der overalt bruges godt, fordi de hurtigt eller relativt hurtigt giver de investerede midler tilbage og derefter frembringer en nettoforbrugsbesparelse. Men ikke desto mindre er jeg meget enig både med hr. Hilmar Baunsgaard, med hr. Ib Nør-lund, med hr. Gert Petersen og med fru Lone Dybkjær i, at vi har behov for at arbejde ind i det samlede billede en indplacering i Danmarks samlede økonomi og en prioritering over, hvilke af disse ting der skal løses af staten, i hvilken størrelsesorden det skal ske, hvornår det skal ske, og hvad det så vil betyde.

Når man specielt i den forbindelse nævner kernekraft, så kan det være, fordi man har en særlig holdning til kernekraft, for investeringerne i naturgas er større. Deres økonomiske effekt er måske lidt mere tvivlsom, men jeg er helt enig i, at vi skal vurdere begge dele. Vores investeringer i naturgas er vi også nok i højere grad nødt til at lade staten varetage, mens en væsentlig del af investeringerne i kraftværker pr. tradition foretages af elværkerne og i betydeligt omfang finansieres over deres normale drift. Men jeg er enig i, at vi skal foretage disse analyser, og deltager meget gerne i deres udarbejdelse og afleverer meget gerne redegørelser herom til energipolitisk udvalg.

Hr. Gert Petersen havde dagens morsomme bemærkning, da han sagde, at dette var et overordentlig ambitiøst program, fordi det førte sig frem helt til år 2000. Det